

ÅRET MED 13 MÅNADER

Av: Åsa Linderborg

Eftersom jag såväl känner Åsa väl och förekommer ymnigt i boken samt att boken till stora delar är skriven just på Gästis, så borde jag kanske inte yttra mig om densamma. Å andra sidan har jag ju under samma tid som boken utspelar sig kunnat med egna ögon se vad en brutal verklighet gör också med den starkaste människa.

Att leva med det övergivenhetstrauma sen barndomen som Åsa L så mästerligt beskrivit i klassikern "Mig äger ingen" och så plötsligt bli sviken av sin älskade bara dagar efter att ha ställts till svars för en annan människas självmord är förstås ohyggligt på många vis. Under 13 månader ska metoohöstens turbulens hanteras i en plötsligt skenande galen medievärld där tidningarna tävlar i att släppa på pressetiken i sin tävlan om läsare på en snabbt krympande marknad. Samtidigt som Åsa var den ende mediale makthavare som problematiserade metoo, så blev det just hon som kom att ställas vid skampålen när drevet gick efter Benny Fredrikssons tragiska självmord.

I "Året med 13 månader" gestaltas detta på ett intellektuellt hederligt och personligt hudlöst sätt när vi nära nära följer Åsas växande tvivel på såväl sitt eget arbete som till slut det egna människovärdet. Detta gör boken till en bladvändare som samtidigt blir något av såväl det värsta som det bästa jag läst.

Boken kommer under mycket lång tid vara den självklara referenslitteraturen när man vill veta något om vad som hände detta år när Svenska Akademien höll på att stryka med och den politiskt korrekta hållningen gjorde varje problematisering misstänkt. Ohygglig läsning.